

РЕШЕНИЕ

№ 13838

гр. София, 11.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело
№ 20231110112219 по описа за 2023 година

При условията на обективно съединяване (чл.210,ал.1 ГПК) са предявени осъдителен иск по **чл. 344,ал.1, т.3 КТ във връзка с чл.225,ал.1 КТ** и претенция по **чл.86,ал.1 ЗЗД**.

В исковата молба от името на **ищеца В. К. И.** неговият пълномощник твърди , че доверителят му изпълнявал длъжността „шофьор на линейка” по силата на трудово правоотношение с ответника до 02.02.2021г., когато бил уволнен дисциплинарно. С влязло в сила на 30.12.2022г. решение на СРС,63 състав по гр.д. № 13079/2021г. уволнението било отменено и ищецът бил възстановен на работа. Посочва се, че ищецът останал без работа през периода от 02.02.2021г. до 02.08.2021г., поради което ответникът му дължи обезщетение.

Окончателното искане на ищеца към съда е да осъди ответника да му заплати дължимото обезщетение за оставането му без работа поради незаконното му уволнение през периода от 02.02.2021г. до 02.08.2021г. с общ размер от **16 285,80 лв** , заедно със законната лихва върху обезщетението от датата на предявяване на исковата молба до окончателното плащане , както и *разноските* по делото.

В хода на съдебното производство пълномощникът на ищеца поддържа предявените искове. При устните състезания в заседанието на 12.07.2023г. адвокатът на ищеца е пледирал за уважаване на исковете. Доводи за основателността на исковете са обосновани и в депозираните на 19.07.2023г. писмени бележки от адвоката на ищеца.

С протоколно определение, постановено в откритото заседание на 12.07.2023г. , е **ПРЕКРАТЕНО** на основание чл.233 ГПК съдебното производство В ЧАСТТА МУ относно иска по чл.225,ал.1 КТ за размера му НАД 16 285, 80 лв до пълния първоначално предявен

размер от 17 186,04 лв поради отказа на ищеца от иска в тази му част. Като необжалвано от ищцата това определение е влязло в сила.

Ответникът 11 (ЦСМП)-СОФИЯ *оспорва по размер* предявения иск видно от изявленията на пълномощника му в представения на 30.03.2023г. отговор на исковата молба. Посочва се, че „в базата за определяне на размера на обезщетението следва да се включат единствено начисленията с постоянен характер за последния изцяло отработен месец – януари 2021г., т.е. редове № 1, № 3 и № 15 от фиша за работна заплата, а именно основната заплата в размер на 1 120 лв, допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опет в размер на 257, 60 лв и за нощен труд ... в размер на 480 лв”, и така изчислена месечната база за определяне размер на полагащото се обезщетение по чл.225,ал.1 КТ на ищеца е 1 425, 60 лв, а размера на обезщетението е 8 553,60 лв. Оспорва се е размера на разносните на ищеца.

В хода на съдебното производство пълномощникът на ответника поддържа оспорването на предявените искове. При устните състезания в заседанието на 12.07.2023г. юрисконсултът на ответника е пледирал за частично отхвърляне на исковете.

Софийски районен съд, 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна :

Относно процесуалния ред за разглеждането на делото :

Както е посочено и в определението по чл.140 ГПК, въпреки, че осъдителният иск по чл.225,ал.1 КТ е сред изброените в чл.310,т.1 КТ, предявените искиви претенции *не следва да бъдат разгледани по реда на чл.310 –чл.317 ГПК, а по общия исков ред.* В конкретния случай с оглед изричната разпоредба на **чл.310,ал.2 и ал.3 ГПК** не следва да бъде допускано бързо производство за разглеждането на исковете, предявени с исковата молба, вх. № 63585/08.03.2023г., тъй като то е *неприложимо* за тези искове, защото *претенцията по чл.86,ал.1 ЗЗД за законната лихва върху обезщетението по чл.225,ал.1 КТ за периода от предявяването на исковата молба до окончателното плащане) не е сред изброените в чл.310 ГПК и следователно подлежи на разглеждане по общия исков ред по чл.124 ГПК*, който следва да бъде приложен за всички предявени искиви претенции. Претенцията за законна лихва по чл.86, ал.1 ЗЗД за периода от предявяването на исковата молба до окончателното плащане не е автоматична последица от предявяване на съответния осъдителен иск за главницата, а е самостоятелно искане (иск), който се разглежда само ако е изрично предявен (според процесуалната доктрина и според съдебната практика законната лихва се присъжда, само ако е изрично поискана от ищеца- б.с.). Процесуалният извод за самостоятелността на претенцията по чл.86,ал.1 ЗЗД за законна лихва не се променя поради факта, че с оглед спецификите на тази лихвена претенция не се изисква от ищеца уточняването ѝ по период и по размер при предявяването ѝ.

Относно осъдителния иск по чл.225,ал.1 КТ :

Този иск е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛЕН.**

По делото е безспорно , а и от представеното като писмено доказателство заверено копие от влязло в сила на 30.12.2022г. решение на СРС,63 състав по гр.д. № 13079/2021г. се установява , че по реда на чл.344,ал.1, т.1 КТ е отменена заповед № ЗП-10/02.02.2021г.на директора на ЦСМП- София, с която В. К. И. е уволнен дисциплинарно и той е възстановен на заеманата преди уволнението му длъжност „шофьор на линейка” в ЦСМП. .

Уволнителната заповед № ЗП-10/02.02.2021г.на директора на ЦСМП- София е представена и по настоящото дело. От текста ѝ се установява , че трудовото правоотношение между страните е било прекратено на основание чл.330,ал.2,т.6 КТ , считано от **02.02.2021г.**

По делото е безспорно , а и от вписванията по страниците на трудовите книжки на ищеца , по чиито оригинали съдът е извършил констатация в откритото заседание на 12.07.2023г. , се установява, че през процесния период *от 02.02.2021г. до 02.08.2021г.*

ищецът не е постъпвал на работа по трудово правоотношение, т.е. понесъл е вреди по смисъла на чл.225,ал.1 КТ, изразяващи се в неполучаване от него на трудово възнаграждение, и намиращи се в пряка причинна връзка с незаконното ѝ уволнение.

По делото всъщност *не се спори* , че за ищеца е възникнало *вземане за обезщетение по чл.225,ал.1 КТ* за оставането му без работа през 6-месечния период след уволнението му , което е отменено по съдебен ред.

Спорният въпрос между страните е относно *размера* на полагащото се на ищеца обезщетение по чл.225,ал.1 КТ и по-конкретно дали при определяне на размера на възнаграждението по чл.228 КТ , въз основа на което следва да се изчисли обезщетението по чл.225, ал.1 КТ на ищеца , следва да се включи т.нар. добавка за COVID. Според *ответника* това плащане не следва да се включи във възнаграждението по чл.228 КТ при изчисление на полагащото се на ищеца обезщетение по чл.225,ал.1 КТ , тъй като няма постоянен характер. Според *ищцовата страна* т.нар. добавка за COVID е възнаграждение с постоянен характер по смисъла на чл.15,ал.2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата , поради което следва да се включи във възнаграждението по чл.228 КТ при изчисление на размера на обезщетението по чл.225,ал.1 КТ. Възражението на ответника е *основателно* по следните причини :

Елементите от възнаграждението по чл.228 КТ , въз основа на което се изчисляват обезщетенията по Кодекса на труда , са изброени в чл.17 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата /НСОРЗ/. Според **чл.17 ,ал.1, т.3 НСОРЗ** възнаграждението по чл.228 КТ включват и допълнителните трудови възнаграждения , определени с наредбата , с друг нормативен акт , с колективен или с индивидуален трудов договор и с вътрешен акт на работодателя , които имат постоянен характер. Според **чл.15,ал.1 НСОРЗ** допълнителни трудови възнаграждения с постоянен характер са възнагражденията по чл.11 НСОРЗ (за образователна и научна степен) и по чл.12 НСОРЗ (за придобит трудов стаж и професионален опит) . В конкретния случай страните не спорят , че във възнаграждението по чл.228 КТ на ищеца следва да бъдат включени основното

месечно възнаграждение 1 120 лв , допълнителното възнаграждение за трудов стаж 257,60 лв и допълнителното възнаграждение за нощен труд при работа на смени – 48 лв.

Според **чл.15,ал.1 НСОРЗ** за допълнителни възнаграждения с постоянен характер се считат и допълнителните възнаграждения , които се изплащат постоянно заедно с полагащото се за съответния период основно възнаграждение и са в зависимост единствено от отработеното време.

Т.нар. „суми , изплащани на изпълнителите на медицинска помощ за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка” са плащани само през месеците , през които на територията на страната със заповед на Министъра на здравеопазването са въведени противоепидемични мерки , като те са определяни от НЗОК ежемесечно за всеки изпълнител на медицинска помощ на базата на стойността на отчетената дейност , включена в подаваните ежемесечни файлове за съответния месец и 85% от базисната стойност на дейността за 2020 и за 2021г. Това е изрично посочено в **чл.1, чл.2 и чл.3 от Методиката № РД-НС-05-9/06.04.2020г. за определяне на сумите , заплащани от НЗОК на изпълнителни на медицинска помощ и други, приета със съвместен протокол между представители на Надзорния съвет на НЗОК и Управителния съвет на БЛС.**

Следователно плащанията „за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка” са зависели не само от отработеното време от съответния медик , но и от други обстоятелства : от наличието на обявени противоепидемични мерки на територията на страната за съответния месец ; от отчетената дейност на съответния изпълнител на медицинска помощ и от базисната стойност на дейността за 2020 и за 2021г., както и от решението на НЗОК за определяне на конкретния месечен размер на съответното плащане за съответния изпълнител на медицинска помощ. Следователно т.нар. „суми, изплащани на изпълнителите на медицинска помощ за работа при неблагоприятни условия по повод на обявена епидемична обстановка” не попадат в приложното поле на **чл.15,ал.2 НСОРЗ** , поради което не са допълнителни трудови възнаграждения с постоянен характер. Това означава , че тези плащания не следва да се включат при изчисление на възнаграждението по чл.228 КТ на ищеца.

От представеното по делото с отговора на исковата молба извлечение от платежните ведомости (фиш за работната заплата) , подписано от директора и от главния счетоводител на ЦСМП- София за последния изцяло отработен от ищеца месец преди уволнението му – *януари 2021г.* се установява , че брутното трудово възнаграждение на ищцата по смисъла на чл.228 КТ- е било в размер на **1 426, 60 лв** (основно месечно възнаграждение 1 120 лв + допълнително възнаграждение за трудов стаж 257,60 лв + допълнително възнаграждение за нощен труд при работа на смени – 48 лв).

Следователно размерът на полагащото се на ищеца обезщетение по чл.225,ал.1 КТ за периода от 02.02.2021г. до 02.08.2021г. е **8 553,60 лв** (6 месеца x 1 425,60 лв брутно месечно възнаграждение. Тази сума следва да бъде присъдена на ищеца. В останалата му част до пълния предявен размер от 16 285,80 лв искът по чл.225, ал.1 КТ следва да бъде отхвърлен.

Според настоящия съдебен състав обезщетението по чл.225,ал.1 КТ не се включва в легалното понятие "обезщетение за работа" по смисъла на чл.242,ал.1, in fine ГПК. Това е така, тъй като обезщетението по чл.225, ал.1 КТ се дължи не за престиран труд, а точно обратното - за оставане без работа (и съответно без трудово възнаграждение). Това обезщетение не произтича от действащо трудово правоотношение, а от незаконността на прекратяването на такова правоотношение. Поради това съдът не постановява предварително изпълнение

по реда на чл.242,ал.1 ГПК на настоящото съдебно решение в частта му, с която на ищеца се присъжда обезщетението по чл.225,ал.1 КТ.

Относно разноските по делото:

На ищеца следва да бъде присъдена част от направените от него разноски по настоящото дело – платеното адвокатско възнаграждение (1000 лв), пропорционална на уважената част от исковите.

Ответната страна претендира присъждане и на юрисконсултско възнаграждение, каквото ѝ се полага на основание чл.78,ал.8 ГПК, тъй като е представлявана по настоящото дело от юрисконсулт. Размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определен според действащата редакция на чл.78,ал.8 ГПК (100 лв), като му бъде присъдена част, пропорционална на отхвърлената част от иска по чл.225,ал.1 КТ спрямо *първоначалния размер на иска по чл.225,ал.1 КТ, посочен в исковата молба (17186,04 лв),* тъй като съгласно изричната разпоредба на *чл.78,ал.4 ГПК ответникът има право на разноски и при прекратяване на съдебното производство, не само при отхвърляне на исковите (чл.78,ал.3 ГПК).*

Ищецът е бил освободен от внасянето на държавна такса при предявяването на исковите (чл.359 КТ). Следователно с оглед чл.78,ал.6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата държавна такса за уважената част от исковите.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД,68 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ОСЪЖДА 11 (ЦСМП)-СОФИЯ, гр.София, ул. „111, **ДА ЗАПЛАТИ** на *В. К. И.*, ЕГН: *****, гр.София, ул. „111, със съдебен адрес : град София, ул. „11 чрез адв. М. П., сумата от **8 553,60 лв** (осем хиляди петстотин петдесет и три лева и шестдесет стотинки), представляващи *обезщетение по чл.225,ал.1 КТ* за оставането на ищеца без работа през периода от 02.02.2021г. до 02.08.2021г. поради незаконното му уволнение от ответника, постановено със заповед № ЗП-10/02.02.2021г. на директора на ЦСМП- София, отменена с влязлото в сила решение № 20225895/29.12.2021г. по гр.д. № 13079/2021г. по описа на СРС, 63 състав, заедно със *законовата лихва* върху посочената сума, считано от датата на предявяването на исковата молба- 08.03.2023г. до окончателното ѝ изплащане, както и на основание **чл.78,ал.1 ГПК** сумата от **497,71 лв** (четиристотин деветдесет и седем лева и

седемдесет и една стотинки), представляващи част от направените от ищеца *разноски* по делото – платеното адвокатско възнаграждение, пропорционална на уважената част от исковите.

ОТХВЪРЛЯ в останалата част иска по **чл.225,ал.1 КТ** до пълния предявен размер от 16 285,80 лв (шестнадесет хиляди двеста осемдесет и пет лева и осемдесет стотинки).

ОСЪЖДА *В. К. И.*, ЕГН: *****, гр.София, ул. „111, със съдебен адрес : град София, ул. „111 чрез адв. М. П., **ДА ЗАПЛАТИ** на *11 (ЦСМП)-СОФИЯ* , гр.София, ул. „111, на основание **чл.78,ал.3 и ал.4 ГПК във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК** сумата от 50,23 лв (петдесет лева и двадесет и три стотинки), представляваща част от полагащото се на ответника юрисконсултско възнаграждение по настоящото дело , пропорционална на уважената и на прекратената част от исковите.

ОСЪЖДА *11 (ЦСМП)-СОФИЯ* , гр.София, ул. „111, **ДА ЗАПЛАТИ** на основание **чл.78 ,ал.6 ГПК** по сметка на Софийски районен съд сумата от 342,14 лв (триста четиридесет и два лева и четиринадесет стотинки), представляваща дължимата държавна такса за уважената част от исковите, от внасянето на която ищецът е бил освободен по чл.359 КТ.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____